

Ni s-a interzis să-l mai sărbătorim pe Eminescu

Ministrul Culturii, Kelemen Hunor precizează fără nici un echivoc:
"În acest an, dat fiind timpul foarte scurt de la instituirea legii, Ministerul Culturii şi Patrimoniului Naţional a permis instituţiilor din subordine să marcheze evenimentul prin iniţiative proprii, urmând ca de anul viitor să se

stabilească o tematică generală, precum şi concursuri de proiecte la care să participe cât mai mulţi artişti şi oameni de cultură”…"legea prin care s-a instituit această sărbătoare a oficializat, de fapt, o realitate: pentru toţi românii, aniversarea naşterii lui Mihai Eminescu era, de mult, piatra albă care marca, în calendar, reverenţa în faţa a ceea ce este bun, frumos şi nobil"

Declaraţia preşedintelui României, Traian Băsescu:
“Cultura şi educaţia clădesc deopotrivă o naţiune puternică şi demnă. Avem o datorie comună faţă de cultura română, faţă de valorile care ne-au format şi pe care trebuie să le transmitem generaţiilor viitoare. Astăzi, mai mult ca oricând, în diversitatea culturii europene, România trebuie să pună în valoare creaţia marilor săi clasici, a tuturor celor care au contribuit şi continuă să contribuie la expresia identităţii poporului român".
Deci, doar anul acesta, la 15 ianuarie 2011 s-a mai sărbătorit Mihail Eminescu prin iniţiative proprii. Cu alte cuvinte, de aici înainte, în instituţiile statului roman, în clădirile de utilitate publică, la 15 ianuarie, se vor desfăşura numai activităţi stabilite de guvern-numai tematica generală şi concursul de proiecte stabilite de acesta. Adio iniţiative proprii, adio iniţiativele unor asociaţii, fundaţii, ale unor profesori universitari de bună credinţă, etc,etc. Nu ni se mai permite sărbătorirea lui Eminescu în instituţiile statului român.
Din 15 ianuarie 1859 generaţii de români ştim că 15 ianuarie e ziua de naştere a genialului român Mihail Eminescu, zi cu activităţi dedicate acestuia. Pentru a-l scoate din memoria noastră se încearcă a fi acoperită această zi cu întreaga cultură română din toate timpurile şi cu proiecte.
Românilor li s-a întins o mare capcană. În propria noastră ţară ni se interzice sărbătorirea poetului nostru naţional. În învăţământ este deja aproape inexistent.
Vă propun dragi români să ne unim. Din Decembrie 1989 politicienii au desfăşurat împotriva poporului român un adevărat război economic, reuşind să desproprietărească România. Acum îşi desfăşoară războiul împotriva poporului român pe plan spiritual. La fel au procedat după 1944, când au fost aduşi din URSS şi instalaţi în fruntea instituţiilor statului roman, de tancurile sovietice. Împreună cu cei din ţară au aplicat experienţa din URSS-întemniţări, lichidări, deportări-pe întreg teritoriul României, începând cu Basarabia şi nordul Bucovinei.
15 iunie Ziua Naţională Mihail Eminescu
Ziua de 1Decembrie 1918 va rămâne permanent ziua Unirii. Acum şi a Reîntregirii României. Dar vom mai avea o zi naţională, 15 iunie! Mihail Eminescu, sărbătoare naţională! O astfel de propunere am mai făcut-o în

2006. A fost preluată în presa scrisă într-un mod mârşav, adăugându-se că subsemnatul cere înlocuirea zilei de 1 Decembrie, cu cea de 15 iunie. Această denaturare a celor scrise de mine sunt zvonite până azi, iar unii români mai cred în această diversiune.

Există o singură cale pentru a rămâne 15 ianuarie o zi a promovării ştiinţei şi culturii româneşti, legiferarea zilei de 15 iunie, prin votul Parlamentului României, ca Zi naţională Mihail Eminescu, aşa cum a procedat acest parlament pentru ziua culturii. Doar aşa va fi eliberat Mihail Eminescu de sub uriaşa placă de mormânt care s-a aşezat deasupra sa. Ziua Culturii ar fi putut fi în oricare altă zi. Numai legiferarea zilei de 15 iunie ca Zi naţională Mihail Eminescu, nu mimată în lupta pentru alegeri, ci împlinită, ne mai poate opri să nu reacţionăm pe măsura acestui război ce se duce de către cele trei minorităţi care s-au unit împotriva poporului roman, în urma loviturii de stat din Decembrie 1989. La fel au făcut după 1944. Şi acum, ca şi atunci, sunt sprijiniţi din exteriorul României.

Noi suntem aici de mii de ani, suntem un popor paşnic, de bunăcuviinţă, nu avem pe conştiinţă teritorii de la alte neamuri, nu am năvălit peste alte popoare, deci nu prezentăm nici un pericol pentru alte ţări. Toate neamurile din Europa pot trăi în deplin respect şi înţelegere din partea românilor. În fapt ştiu foarte bine aşa ceva şi agresorii noştri, dare ei au interesele lor. Ni s-a pregătit dispariţia, prin provocarea unei reduceri drastice a numărului de români, timp în care minorităţile sunt coordonate să se înmulţească, iar pentru a grăbi înlănţuirea românilor, se aduc din exterior un număr însemnat de străini. Nici unul din politicienii actuali, din 1990 pînă azi, parlamentari, guvernamentali, şefi de partide şi foşti şefi şi alţii, nu merită să mai fie votaţi. Unii oameni simpli mai întreabă, dar pe cine să votăm? Dintre aceştia, pe nici unul. Sunt aceeaşi.

Ca semn de solidaritate în acest război antiromânesc, vă propun dragi români, să aşezaţi, ca stemă, pe tricolor, chipul lui Eminescu. Pe calculator- pe internet- e uşor de făcut. Să-l arborăm cu Eminescu în corespondenţa noastră pe mail, în reviste, în lucrările publicate pe internet. Direct pe pânza tricolorului, fie în format de arborare la balcoanele, terasele, pridvoarele noastre, e mai greu de realizat, dar vor apare destui pricepuţi care ne vor ajuta să avem în casele noastre astfel de drapele. O să vă fie frică pentru că drapelul oficial e fără nici o stemă?! Frică de agresori?! Vom învinge prin solidaritate, prin cea mai paşnică mişcare naţională, drapelul cu efigia lui Mihail Eminescu! Suntem în război declanşat împotriva noastră. Dacă nu vom avea frică şi vom avea pe tricolor chipul lui Mihail Eminescu, ne vom trezi din amorţire, vom fi iar o naţiune puternică. Şi dacă ar retrage tricolorele din magazine, cei ce nu avem tricolore în casele noastre, să ne

cumpărăm pânză de trei culori şi să o coasem la orice maşină de cusut. Să avem şi drapele mici, de birou, sau pentru perete. Acestea se pot face de-ndată, la imprimantă. Se cunosc românce ardelene care în apropierea zilei de 1 Decembrie 1918 şi-au vopsit singure, pânza, în culori naturale, apoi le-au cusut manual. Ardelenii nu au renunțat la tricolor, în imperiul austro-ungar, sub nici o amenințare. Şi azi au tricolorele la casele lor şi sunt o forță românească, sunt mai solidari, se ajută între ei. Din nefericire mulți români nu au acasă un tricolor. De ce, românaşilor?! Noi suntem de aici, la noi acasă şi avem dreptul şi datoria să avem drapelul nostru tricolor! E mai complicat să avem toți un drapel cu Mihail Eminescu? Atunci să avem un tricolor aşa cum este cel de azi. Cei ce nu au, să aibă! Unindu-ne în cuget şi simțiri sub faldurile tricolorului, precum sunt şi alte popoare cu steagurile lor, ne vom simți mai buni, mai prietenoşi unii cu alții. Americanii au drapelul lor cu stele şi pe buzunarul de la spate al blugilor şi pe geacă, la umăr. În fiecare zi când se îmbracă, văzând drapelul, simt, nu uită că sunt sub faldurile drapelului lor național, se simt mai puternici. Unirea sub simbolul național le dă putere. Pe drapelul evreilor este steaua în 6 colțuri (două triunghiri suprapuse), aceasta fiind la vedere şi pe fațada tuturor sinagogilor (bisericile evreilor). Solidaritatea lor decurge din drapelul şi sinagogile lor. Dumneavoastră dragi români, ați dăruit un tricolor bisericilor noastre? Nu toate au un tricolor. E adevărat, spre a nu se decolora, sunt destule biserici cu tricolorul în biserică, la vedere, situații des întâlnite în Ardeal. Şi e foarte bine aşa.

Într-ascuns sau pe față râd alte neamuri de noi, iar cei ce poartă un război de agresiune deschis împotriva noastră, se grăbesc să-l câştige. Război economic, financiar , agricol şi împotriva natalității-tinerii noştri, speriați de greutăți, nu mai vor să aibă copii, sau tot amână, până când…deşi cu copii ar fi mai puternici, ar şti că trebuie să le apere viitorul! Unindu-ne în cuget şi simțiri, Eminescu îşi va avea locul pe care îl merită, în învățământul românesc, în casele şi în sufletele noastre. Eminescu este extrem de dinamic şi azi, pentru Reîntregirea României. Avem, în Eminescu, voivodul spiritual capabil să ne adune din risipire, să ne restaureze traiul în demnitate şi spor, împreună reuşid să armonizăm relațiile între popoare. Şi Eminescu, precum noi cei de azi, a reacționat împotriva agresiunilor din vremea sa. Eminescu are un suflet de profundă iubire creştină pentru toți oamenii din lumea aceasta.

Când ți se periclitează dreptul propriului neam la existență pe teritoriul său strămoşesc, Eminescu are arma cuvântului pe măsura agresiunilor!

De ce sărbătoare națională pe 15 iunie?

Pentru orice om, cât este în viața aceasta, ziua sa de naştere este o sărbătoare. În mod obişnuit, după ce omul a plecat în lumea cealaltă, este comemorat de ziua plecării în cele veşnice. Spiritul dac este în sărbătoare şi la trecerea în lumea cealaltă, în eternitate. Pentru el moartea nu există. Ştie că este nemuritor. Orice om este evaluat la plecarea din această viață. Plecarea e ca un total, ca o sumă a faptelor sale bune. Cele bune sunt darul său pentru lumea aceasta şi totodată sunt transfigurate spiritual în ființa sa spirituală din lumea cealaltă. Pentru acestea trebuie să-i mulțumim şi să-l comemorăm, de aceea pentru daci, ziua plecării din viața aceasta este bogată, de mare folos, decât cea a sosirii, a naşterii, care este doar o şansă pentru fiecare om. Cea a plecării este rodul vieții acestuia. De aceea ni se pare mai potrivit să-i comemorăm pe cei plecați, de ziua darurilor făcute neamului lor. Totalul darurilor. Izbânda vieții. Contribuția lor. De aceea trecerea lui Eminescu în lumea de dincolo este o victorie a luminii lumii acesteia. Mihail Eminescu este un victorios. Un învingător. Ne-a lăsat o zestre. Am primit-o şi-i mulțumim şi trebuie să-l sărbătorim, în mod oficial, la nivel național. Ne-a iubit cât a trăit printre noi, ne iubeşte şi acum, din viața cealaltă, din sufletul nostru. Dorul ne leagă pe noi cei din viața aceasta şi pe noi de cei plecați în cealaltă viață şi pe ei de noi. Suntem o singură ființă! Victoria conştiinței unității vieții văzute şi nevăzute! Că aşa este, nu-i nici o îndoială. Cea mai mare sărbătoare națională a dacilor de dintotdeauna, de mii de ani, este comemorarea moşilor. Iar dacii de azi, suntem noi, românii. Comemorarea de ziua plecării lor din lumea aceasta. Sunt comemorați de-odată, dar tâlcul este al zilei plecării fiecăruia spre celălalt tărâm. In multe sate din țară, de zilele moşilor, bisericile sunt pline cum numai de Paşti mai sunt. Şi de Paşti comemorăm victoria vieții asupra morții. Moşii sunt o sărbătoare zalmoşiană. Vine din religia de demult a mosilor şi strămoşilor noştri şi se desfăşoară spre viitor. Moşii de primăvară, moşii de vară, moşii de toamnă, moşii de iarnă, sărbătoare națională legiferată de dacii de pe vremea Religiei Zalmoşiene. Legiferare imprescriptibilă. Religie viabilă. E o obştească întâlnire la biserică, la cimitir, apoi e un du-te vino pe la case cu farfuriile pline cu de-ale gurii. Dar, atenție, fără băuturi alcoolice. În zilele acestea nu sunt beții. Satele îşi găsec pacea. De aceea nu se fac nici nunți. E un altfel de nuntă, cerească, spirituală, la care participă cele două lumi. Vă amintiți de Marele Preot Deceneu şi de regele Burebista? Au cerut dacilor să se lase de beții şi să distrugă vițele de vii. Şi au ascultat de vlădică, reducând, în mare măsură, terenul cultivat cu vița de vie. Şi ascultă şi azi, de Ziua Moşilor. Sărbătoarea este a spiritului. Si noi, dacii de azi, trebuie să ne aliniem, din ce în ce mai

mulți, la acest fel de a sărbători, moștenit din moşi-strămoşi. De 15 iunie, ziua triumfului în eternitate al acestui dac, Mihail Eminescu, străfulgerat de dor şi lumină, de profundă iubire pentru neam, trebuie să existe atât liturghia de pomenire a numelui său (slujba de pomenire, parastasul) şi al tuturor dacilor din lumea cealaltă, cât şi asumarea rodului său spiritual, în bucuria sărbătorii naționale numită Mihail Eminescu. Aşa ne vom integra şi noi în suflul spiritual multimilenar al dacilor. Şi vom fi împreună, solidari, cei din viața aceasta, cu cei din cealaltă viață, cu cei din continuarea vieții acesteia. Şi ei sunt solidari cu noi. Cei din cealaltă viață, spirituală, nu au trecut în neființă, ci continuă să existe în cealaltă lume. Să nu ieşim din regulile statornicite din moşi-strămoşi. Renaşterea poporului dac are loc sub ochii noştri, pentru cine are ochi de văzut. Să sărbătorim ziua naşterii lui Mihail Eminescu, ca o şansă acordată de Dumnezeu pentru Neamul Dac şi ziua trecerii în cealaltă lume, ca o zi a victoriei Neamului Dac, neam care este mai înzestrat, mai bogat, cu zestrea lăsată nouă de către Mihail Eminescu. Noi dacii nu sărbătorim morții, ci viii, pentru că şi cei de dincolo sunt vii.

Susținem păstrarea cu sfințenie în continuare a zilei de 1 Decembrie 1918, ca zi națională. Acționăm şi pentru legiferarea zilei de 15 iunie ca sărbătoare națională Mihail Eminescu. Spiritul eminescian ne cheamă pe toți să acționăm pentru consolidarea Neamului Românesc. Fără această consolidare prin Mihail Eminescu, vom asista în continuare la sărbătorirea formală şi expeditivă şi a zilei de 1 Decembrie! Mihail Eminescu trebuie să îşi aibă locul său binemeritat în circuitul cultural național, în şcoli şi universități.

Gheorghe Gavrilă Copil
P.S. Cei care doresc acest tricolor cu Eminescu, îl pot prelua.
www.noidacii.ro